

henstiller folketinget, at det meddeles NATOs ministerråd, at der ikke fremtidig vil kunne afholdes fællesmanøvrer i Danmark med deltagelse af tyske troppekontingenter.

Tinget går dermed over til næste sag på dagsordenen.“

Dette forslag blev efter forhandlingens afslutning forkastet med 104 stemmer mod 10 (SF og Svend Haugaard), idet 9 medlemmer (RV med undtagelse af Svend Haugaard) afholdt sig fra at stemme.

3. Den 6. april 1965 anmeldtes i folketinget (F. sp. 4459) følgende forespørgsel til *udenrigsministeren* af *Lembourn, Poul Sørensen, Poul Møller, Thestrup og Weikop*:

„Vil udenrigsministeren inden for de planlagte rammer af u-landshjælpen i højere grad sætte ind på uddannelsesområdet, bl. a. ved at søge udsendelsen af frivillige udvidet til et selvstændigt dansk u-landskorps?“

Fremme af forespørgslen vedtoges $\frac{7}{4}$ (F. sp. 4473).

Forespørgslen foretoges $\frac{28}{4}$ (F. sp. 4776).

Som ordfører for forespørgerne gjorde *Lembourn* (KF) gældende, at det var „helt afgørende, at man fremover sætter meget stærkt ind på at opbygge et selvstændigt u-landskorps under styrelsen for teknisk samarbejde med u-landene, og at man bag ved dette u-landskorps skaber et repræsentantskab, hvor samtlige interesserede ungdomsorganisationer kan være med sammen med Mellempøkeligt Samvirke, som jo hidtil har båret langt den væsentligste del af u-landsarbejdet. For at få tilstrækkelig mange gjort interesserede og for at nå frem til det, som OECDs generalsekretær i et foredrag her i landet for nylig talte om: en u-landsværnepligt, det vil sige en pligt for alle unge til at give mindst 2 år af deres liv i u-landsarbejdet, tror jeg, det er nødvendigt, at alle ungdomsorganisationer er med i det, så den kontaktflade, der skal til, kan blive så bred som muligt. Jeg tror også, det er nødvendigt, at et sådant u-landskorps har sin egen organisation, og at de unge selv er med i administrationsapparatet, således at nogle af dem efter at have været ude træder ind i administrationen og arbejder dér en periode, tilfører den nye ideer og bestandig forandrer den i overensstemmelse med den vældige hast, der er i forandringerne i u-landene, og så atter forlader den, så den bevarer sin åndelige smidighed og sin vitalitet.“

Efter ordførerens opfattelse ville det være af stor værdi, om man fik et samarbejde i stand med Norge og Sverige på dette felt.